

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11650

гр. София, 16.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ

като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ Гражданско дело № 20241110113362 по описа за 2024 година

Производството е по чл. 130 ГПК.

Образувано е по искова молба на „****“, с която е предявен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване на установено спрямо „****“, че никога не е сключван договор за заем за послужване за имот, представляващ самостоятелен обект в сграда-офис с идентификатор № ***** по КKKP на гр. София.

Съдът, като съобрази данните по делото, намира следното:

Производството по делото е образувано, след като с Определение от 25.01.2024 г. по гр.д. № 10700/2022 г. на СГС производството по горната искова молба е прекратено и делото е изпратено по подсъдност на СРС поради неопценяемост на предявения иск.

Установителен иск е допустим относно всякакви граждански права или правоотношения, когато страната има интерес от това – когато следва да се внесе яснота, безспорност и определеност в гражданските правоотношения, преди да е проявена по-остра форма на правонарушение. Когато ответникът оспорва съществуването на правоотношение или претендира несъществуващо такова, то за ищеца възниква правен интерес от предявяване на установителен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК. Интересът от установителния иск не отпада и когато ответникът признае иска, тъй като решаващо е извънсъдебното оспорване. В противен случай ответникът би осуетил търсената от ищеца защита с признание на иска при свобода да продължи извънсъдебното оспорване – възможността да продължи действията, съставляващи извънсъдебно оспорване, отпада за ответника едва когато гражданският спор бъде разрешен със сила на пресъдено нещо. Правният интерес винаги е обусловен от съществуването на правен спор, който пречи на ищеца за нормалното упражняване на правата му и липсата на друг иск за защита (Определение № 431 от 4.10.2019 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2964/2019 г., IV г. о. ; Определение № 447 от 12.12.2013 г. на ВКС по гр. д. № 7403/2013 г., II г. о.).

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 ГПК всеки може да предяви иск за установяването съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това. Наличието на правен интерес е абсолютна положителна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно. В случая

ищецът няма правен интерес от предявяване на настоящия отрицателен установителен иск, тъй като наличието или липсата на валидно облигационното правоотношение между страните е предмет на вече заведено от ответника дело, в което ще се реши и въпроса за съществуването на процесния договор за заем за послужване. В това производство „*****“ в качеството си на ответник е длъжен да изчерпи всички свои възражения (правоизключващи, правоунищожавачи, правопогасяващи и правоотлагащи). Преклудиращото действие на силата на пресъдено нещо на решението по другото дело възпрепятства правото длъжникът – ответник да релевира тези свои възражения срещу вземането за връщане на процесния имот, основани на факти, съществували към момента на приключване на устните състезания по делото, в отделно производство (Определение № 369 от 6.10.2020 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2536/2020 г., IV г. о. ; Определение № 276 от 10.06.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1728/2015 г.; Определение № 2503 от 17.01.2012 г. на СГС по в. ч. гр. д. № 523/2012 г.).

В пет уточнителни молби, подадени по гр.д. № 10700/2022 г. на СГС, ищецът сочи, че има правен интерес от предявяване на отрицателния установителен иск, тъй като владеел имота, но това възражение за собственост не могло да бъде разгледано в образуваното срещу него производство за опразване на процесния имот по чл. 249 ЗЗД, заведено от настоящия ответник, поради което предявява настоящата претенция, за да докаже, че не е налице предпоставка за провеждане на бързото производство по реда на чл. 310, т. 2 ГПК.

Предявявайки настоящия иск, ищецът се домогва да заобиколи изричната забрана на чл. 314, ал. 2 ГПК в бързото производство за опразване на заетия процесен имот да се предявяват други иски, в което именно производство е следвало да предяви всичките си възражения срещу претендираното вземане за опразване на процесния имот, включително че между страните не бил сключен договор за заем за послужване относно процесния имот, като обори осъществяването на фактическия състав по чл. 249, ал. 2 ЗЗД.

Предвид изложеното, следва връщане на исковата молба.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба на „*****“, с която е предявен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване на установено спрямо „*****“, че никога не е сключван договор за заем за послужване за имот, представляващ самостоятелен обект в сграда-офис с идентификатор № ***** по КККР на гр. София.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски районен съд: _____